

Epirus.

CAP. I.

Epirus ipsa ad Magnesiam Macedoniamq; tendens, à tergo suo Dassaretas supradictos liberā gentē, mox ferā Dardanos habet. Dardanis lēnu Triballi prætenduntur latere & Mæsicæ gentes, à fronte iungūtur Mædi ac Denselatae, quibus Thracæ, ad pontum vñq; pertinentes. Ita succinēta Rhodopes, mox & Hemi vallatur excelsitas. In Epiro ora castellum in Acrocerauniis Chimara, sub eo aquæ regiae fons. Oppida Mæandria, Cestria, flumen Thesprotia Thymis, colonia Butbrotum, maximeq; nobilitatus Ambracius sinus, *faucib⁹ d. spatiōsum accipiens longitudinis xxxix. M. paꝝ. latitudinis xv. M. In eum desertur amnis Acheron, ē lacu Thesprotia Acherasia profluens xxxvi. M. paꝝ. inde, & mille pedum pōte mirabilis omnia sua miratibus. In sinu oppidū Ambracia. Molossořū flumina, Aphas, & Arachthus. Ciuitas Anaactoria, lacus Pădofia. Acarnania, qua antea Curetis vocabatur, oppida Heraclia, Echinius, & in ore ipso colonia Augus̄tī Actiū, cum tēplo Apollinis nobili, ac ciuitate libera Nicopolitana. Egresso sinu Ambracio in Ioniu, excipit Leucadium littus, promontorii Leuates. Dein sinus ac Lencadia ipsa peninsula, quondam Neritis appellata, opere accalarū abscisa à cōtinenti, ac redditā ventorū flatu congeriē barens accumulantiū, qui locus vocatur Dioryctos, stadiorū longitudine triū. Oppidum in ea Leucas, quondam Neritum dictum. Deinde Acarnanum urbes, Halyzea, Stratos, Argos Amphilochicum cognominatū. Amnis Achelous ē Pindo fluens, atq; Acarnaniam ab Aetolia dirimēs, & Artemitam insulam assiduo terra inueltu continentē amneſſens.

Aetolia.

CAP. II.

Aetolorū populi Athamanes, Tympei, Ephyrī, Aenientes, Perrhaebi, Dolopes, Maraces, Atraces, à quibus Atrax amnis Ionio mari infunditur. Aetoliae oppidum Calydon est septem milium quingentorum passuum à mari, iuxta Euenum amnem. Dein Macynia, Molycria: cuius à tergo Chalcis, & mons est Taphias. At in ora promontorium Antirium, ubi ostiū Corinthiaci sinus, minus mille passuum latitudine influentis, Aetolosq; dirimentis à Peloponneso. Promontorii, quod contra procedit, appellatur Rhion: sed in Corinthiaco sinu oppida Aetoliae Naupactum, Pyrene: & in mediterraneo Pluron, Halyzarna. Montes clari, in Dodone Tomarus, in Ambracia Crania, in Acarnania Aracynthus, ī Aetolia Acanthon, Panætolium, Macinium.

Locri.

CAP. III.

PRoximi Aetolis Locri, qui cognominatur Ozelæ, immunes. Oppidū Oeanthe. Portus Apollinis Phæstij, sinus Crissæus. Intus oppida Argyna, Eupalia, Phæstū, Calamisus. Ultra Cirrhæi Phocidis capi, oppidū Cirra, portus Chaleon, à quo vii. M. passuum introrsus liberum oppidum Delphi, sub monte Parnaso, clarissimi in terris oraculi Apollinis. Fons

Castalius, amnis Cephisus præfluens Delphos, ortus in Lilæa quondam vrbe. Præterea oppidum Crisa, & cū Bulēsibus, Anticyra, Naulochum, Pyrrha, Amphisa immunis. Trichone, Tritea, Ambrysus, Drymea regio, Daulis appellata. Dein in intimo sinu angulus Bœotia alluitur cum oppidis, Gymnis, Thebis, quæ Corsicæ cognominata sunt iuxta Heliconem. Tertiū ab hoc mari Bœotia oppidū Pagæ, vnde Peloponnesi profilit ceruix.

Peloponnesus.

CAP. IV.

Peloponnesus, Apia ante appellata & Pelasia, peninsula hanc vlli terra nobilitate postferēda, inter duo maria, Aegaeum & Ionium, platani foilio similis, propter angulosos recessus, circuitu d.lxiiij. M. passuum colligit autore Isidoro. Eadem per sinus pene tantundem adiicit. Angustia, vnde procedit, Isthmus appellantur. In eo loco irrumptia è diuerso qua dicta sunt maria, à septentrione & exortu eius omnemibi latitudinē vorant, donec contrario incursu & quorum tantorū, in quinq; M. paꝝ. interuallo, ex eis vtrinq; lateribus, angusta ceruice Peloponnesum contingat Hellas. Corinthiacus hinc, illinc Saronicus appellatur sinus: Lechea hinc, Cēchrea illinc, angustiarum termini, longo & ancipiī nauium ambitu, quas magnitudo plaustris transiuchi prohibet. Quā ob causam perfodere nauigabili alueo *angustias tentauere, Demetrius rex, dictator Cæsar, C.princeps, Domitius Nero, infausto (vt omnium patuit exitu) incepto. Medio hoc interuallo, quod Isthmon appellauimus, *applicata colli habitatur colonia Corinthus, antea Ephyra dicta, sexagenis ab vtroq; littore stadijs, è summa sua arce que vocatur Acrocorinthus, in qui fons Pyrene, diuersa duo maria prospectans lxxxvij. M. paꝝ. ad Corinthiacum sinum traiectus est. Patras à Leuca de. Patrae colonia in longissimo promotorio Peloponnesi condita ex aduerso Aetoliae, & fluminis Eueni, minus M. paꝝ. (vt dictum est) interuallo, in ipsis faucibus, sinum Corinthiacum lxxxv. M. paꝝ. in longitudinem vñq; ad Isthmon transmitunt.

Achaia.

CAP. V.

Achaie nomen prouinciae, ab Isthmo incipit: ante Aegialos vocabatur, propter vrbes in litore per ordinem dispositas. Prime ibi quas dimicimus, Lechea Corinthiorū portus. Mox Oluros, Pelænorū castellū. Oppida Helice, Bura, in qua refugeare haustis prioribus, Sicyon, Aegira, Aegio, Erineos: Intus Cleone, Hysia. Panhormus portus, demonstratumq; ī Rhium, à quo promontorio quinq; M. paꝝ. absunt Patrae, quas supra memorauimus. Locus Theræ in Achaia ix. montiū Scioessa notissimus, fons Cyathoe. Ultra Patras oppidum Olenum, colonia Dymera, Buprasium, Hyrmene, promontorium Araxum. Cylene sinus, promontorium Chelonates, vnde Cylenen duo M. paꝝ. castellum Philus. Quæ regio ab Homero Arethyrea dicta, postea Asophis. Inde Eliorum ager, qui antea Epeï vocabantur. Ipsa Elis in mediterraneo: